

Нерідко військовослужбовці США та Великої Британії створюють своїх власних «персонажів». Часто вони формуються за допомогою алітерації. Наприклад:

- *Weeping Willie* – сльозоточивий газ (дослівно «плакса Віллі»);
- *Bouncing Betty* – міна, що підстрибує після того, як на неї наступають, для більшого ураження противника (дослівно «Стрибуча Бетті»);
- *Peeping Tom* – прилада для спостереження. Цей вираз до того ж заснований ще і на звуконаслідуванні «*peer*» – звук, який видає пеленгатор або інша техніка для спостереження.
- *Sobbing Sister* – міна, вистрілена з міномету. Під час польоту такої міни створюється різкий, неприємний, виючий звук [6].

5. Використання кримінального жаргону. Серед військовослужбовців США досить розповсюдженим є використання слів, які раніше належали лише кримінальному жаргону. Це зумовлене популярністю гангстерів та мафії, та бажанням їх наслідувати:

- *bang-bang* – автомат, скорострільна зброя;
- *shooting iron* – пістолет;
- *crossbar hotel* – тюрма, гауптвахта,
- *chestnut* – куля

6. Використання лексики притаманної іншим сферам діяльності. Військовослужбовці США та Великої Британії часто використовують термінологію, яка характерна іншим сферам людської діяльності. Але при цьому сенс цих слів змінюється для позначення реалій військового життя і часто ці слова використовуються як жарт. Наприклад:

- *missing link* – другий лейтенант. У науці це втрачена ланка між мавпою та людиною. В арміях США та Великої Британії звання «другий лейтенант» – наймолодше серед офіцерського складу, що ніби символізує перехід від солдата до офіцера;
- *dodo* – курсант ВПС, який не здійснив жодного самостійного польоту. в зоології додо – вид вимерлих нелітаючих птахів;
- *Sunday Punch* – головний, сильний удар (по позиціям); головні сили. Походить з лексики боксерів, де використовується на позначення найбільш ефектного удару, який боксер застосовує для нокауту під час недільного бою, на який приходиться найбільша кількість глядачів [4].

Ще однією рисою англійського військового сленгу є заміна основного значення крилатого виразу, прислів'я, приказки на те, яке відповідає реаліям життя військовослужбовців. Прикладами такого явища є:

All hands and the cook. – весь особовий склад корабля. Походить від *all the world and his wife* – усі без винятку.

French leave – самовільна відлучка з військової частини. В розмовному стилі *French leave* – піти не попрощавшись, піти непомітно [6].

Отже, проаналізувавши мовний матеріал, можна зробити висновок, що військовий сленг є яскравим прикладом військової лексики. Для його розуміння необхідно мати певні базові знання, пов'язані з умовами несення служби, традиціями військовослужбовців, сферою їх інтересів. Різниця у вживанні військового сленгу військовослужбовцями Великої Британії та США пояснюється, перш за все, певними особливостями організації, озброєння, тактики збройних сил цих країн, а також чіткими відмінностями між англійським і американським варіантами сучасної англійської мови. Спільними рисами військового сленгу військових Великої Британії та США є наступні: широке використання скорочень і аббревіатур; використання жартівливих перифраз; наявність іронічного, глузливого забарвлення; застосування антономазії; запозичення з інших сфер людської діяльності.

Беручи до уваги вищезазначені особливості, можна зробити висновок, що сленг військовослужбовців США та Великої Британії є важким для розуміння без необхідних знань не лише військової сфери, а й інших сфер життя, які тісно пов'язані з військовою діяльністю і не тільки. Таким чином, перспективою подальших досліджень є аналіз військової фразеології.

Література:

1. British Colonial Military Terms and Soldier Slang. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.oocities.org/faskew/Colonial/Glossary/British.htm>
2. British Military Slang. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.josefblack.com/british-army-slang/>
3. Glossary of Military Terms & Slang. Military.com. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.military.com/join-armed-forces/military-terms-and-jargon.html>
4. Василенко Д. В. Англомовні військові евфемізми. StattiOnline. Бібліотека наукових статей / Д. В. Василенко. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.stationline.org.ua/filologiya/31/1860-anglomovni-vijskovi-evfemizmi.html>
5. Митчел П. Английский военный сленг: понятие, способы образования и тематическая классификация / П. Митчел. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://cyberleninka.ru/article/n/angliyskiy-voennyu-sleng-ponyatie-sposoby-obrazovaniya-i-tematicheskaya-klassifikatsiya>
6. Судзиловский Л. А. Эмоционально окрашенные элементы военной лексики / Л. А. Судзиловский. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zw-observer.narod.ru/slovar/emotion.html>

УДК 811.112.2'373.423/367.622

О. С. Гринюк,

Національний педагогічний університет імені М.П.Драгоманова, м. Київ

ОМОНИМІЧНІ ВІДНОШЕННЯ ЯК ВИД ПАРАДИГМАТИЧНИХ ВІДНОШЕНЬ У СФЕРІ АФІКСАЛЬНИХ ПОХІДНИХ ІМЕННИКІВ СУЧАСНОЇ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

У статті розглянуто явище словотвірної омонімії та обґрунтовано, що словотвірними омонімами визнають похідні з однаковими формантами, але різною формулою тлумачення та словотвірними значеннями без врахування їх граматичних категорій. Областю словотвірної омонімії є тотожність морфемного членування слова в його співвідношенні зі словотвірною структурою. Визначено, що словотвірна омонімія має місце тоді, коли слову при однаковому морфемному членуванні можна приписати більш ніж одну словотвірну структуру. Словотвірна омонімія – це ні в якому випадку не те ж саме, що й лексико-семантична омонімія: словотвірні омоніми можуть відповідати лексико-семантичним варіантам одного і того ж слова, або різним словам, якщо словотвірна омонімія збігається з

лексико-семантичною. З'ясовано труднощі, які існують у визначенні словотвірних омонімів та їх відрізненні від полісемантичних одиниць. Визначено ряд ознак для розмежування омонімії та полісемії.

Ключові слова: парадигматичні відносини, словотвірна омонімія, словотвірна морфема, похідність, конверсія.

HOMONYMOUS RELATIONS AS A KIND OF PARADIGMATIC RELATIONS IN THE FIELD OF AFFIXED DERIVATIVE NOUNS IN MODERN GERMAN

The article deals with the phenomenon of word-formation homonymy and determines that the word-formation homonyms considered derivatives with identical formants, but a different interpretation of the formula, and the value of word-formation without their grammatical categories. Area formative homonyms have the same morphemic division of speech in its relation to the formative structure. Word-formation homonymy in any case is not the same as the lexical-semantic homonymy. Word-formation homonymy occurs when the way, with the same morpheme partitioning can be attributed to more than one word-forming structure. This type of derivative homonyms is always represented by derivative words, which bases have outside identical morphemes, but has different meanings. Quality polysemy and ambiguity can be characterized both by generators fundamentals and formants, joined them in the process of word formation. Derivation homonyms can meet lexical-semantic variants of the same word or different words, if the derivational homonymy coincides with the lexical-semantic. It grounds difficulties that exist in determining the homonyms and word building unlike polysemantic units. It identified a number of features to distinguish between homonyms and polysemy.

Key words: paradigmatic relations, word-formation homonymy, derivation, conversion, word-formative morpheme.

ОМОНИМИЧЕСКИЕ ОТНОШЕНИЯ КАК ВИД ПАРАДИГМАТИЧЕСКИХ ОТНОШЕНИЙ В СФЕРЕ АФФИКСАЛЬНЫХ ПРОИЗВОДНЫХ ИМЕН СУЩЕСТВИТЕЛЬНЫХ СОВРЕМЕННОГО НЕМЕЦКОГО ЯЗЫКА

В статье рассмотрено явление словообразовательной омонимии и определено, что словообразовательными омонимами считают производные с одинаковыми формантами, но разной формулой трактования и словообразовательным значением без учета их грамматических категорий. Областью словообразовательной омонимии выступает тождество морфемного членения слова в его соотношении с словообразовательной структурой. Словообразовательная омонимия имеет место тогда, когда слову, при одинаковом морфемном членении можно приписать больше, чем одну словообразовательную структуру. Словообразовательный омонимы могут отвечать лексико-семантическим вариантам одного и того же слова, или разным словам, если словообразовательная омонимия совпадает с лексико-семантической. Обосновано трудности, которые существуют в определении словообразовательных омонимов и их отличии от полисемантических единиц. Определен ряд черт для разграничения омонимии и полисемии.

Ключевые слова: парадигматические отношения, словообразовательная омонимия, словообразовательная морфема, производность, конверсия.

Явище омонімії в широкому розумінні відносять останнім часом до фактів, що стосуються всіх рівнів мови. Воно охоплює чотири види однозвучь, а саме: на рівні фонем, морфем, слів та словосполучень. Залежно від рівня мовної структури розрізняють чотири види омонімії: фонетична, морфологічна, лексична та синтаксична.

Омоніми є поряд з синонімами, паронімами та антонімами суттєвим відношень всередині словникового складу тієї чи іншої мови та складають основу парадигматичних відношень у словотвірній системі. Схожість і протиставлення формально-семантичних компонентів утворюють парадигматику лексико-словотвірних структур.

Парадигматичні зв'язки слів ґрунтуються на тому, що в значеннях різних слів існують одні й ті самі компоненти. Наявність спільних сем, їх повторюваність в семемах різних слів і робить відповідні слова парадигматично співвіднесеними за змістом. Сутність парадигматичних відносин складає схожість одиниць за одними компонентами та протиставлення за іншими. Слова та їх значення об'єднуються в різні групування, при цьому основою для поєднання є схожість або пряме протиставлення за основним значенням.

Кожне слово системи мови входить до визначеної парадигми, при цьому враховуються не тільки значення слів, але й форми їх вираження. За формальними та семантичними ознаками розрізняють наступні типи парадигм: лексико-семантичні, словотвірні, лексико-стилістичні та ін. Ці парадигми не існують ізольовано одна від одної, вони взаємодіють, перехрещуються одна з одною. В результаті об'єднання і протиставлення слів за різними ознаками одне і те ж слово в одному і тому ж значенні може входити водночас в різні парадигми, і тоді між словами можуть виникати складні багатоступеневі зв'язки.

Лексико-семантичні, лексико-стилістичні і словотвірні парадигми співвідносяться з певним видом опозицій. Словотвірна парадигма співвідноситься переважно з формально-семантичною опозицією, лексичні та стилістичні – з опозицією тотожності за характером парадигматичного співвідношення компонентів порівнюваних слів.

При всіх парадигматичних протиставленнях лексичних одиниць за їх номінативною значимістю в смисловій структурі виявляються лише загальні семантичні та формальні, або різні семантичні та формальні компоненти. Як наслідок цього парадигматичні відносини обумовлюються або семантичними тотожностями та семантичними відмінностями, або формальними тотожностями та формальними відмінностями, які стають при цьому інтегруючими або диференціюючими ознаками різних парадигм.

До парадигматичних зв'язків, які організують лексико-семантичну парадигму, відносяться: семантичні, формально-семантичні та формальні.

Семантичні зв'язки зумовлені співвідношенням між компонентами значення лексичних одиниць. Серед них виділяються обов'язкові для кожної лексичної одиниці та факультативні зв'язки. Одним з видів обов'язкових семантичних зв'язків є синонімічні, сутність яких полягає в одночасному об'єктивному співіснуванні в системі мови однакових чи різних за формою слів для вираження одного і того ж змісту з тотожним чи близьким лексичним значенням. Слова з тотожним чи близьким лексичним значенням, різнокореневі, різні за формою характерні для лексичної синонімії [2, с. 17].

Віддієслівні іменники, як і інші лексичні одиниці словника, здатні вступати в визначені лексичні опозиції з іншими похідними, що зумовлено семантикою твірного дієслова та значенням словотвірної моделі. Такі похідні утворюють словотвірну парадигму, куди входять:

- слова з однаковими значеннями;
- слова, які мають однакове значення, але різні конотації, частоту та сферу застосування;
- деривати з одним або декількома спільними значеннями, але різним іншими компонентами лексико-семантичної структури;
- похідні з різними значеннями [6; 7].

Існування парадигматичних відносин дозволяє говорити про лексичну семантику як про систему, а існування синтагматичних відносин дозволяє цій системі функціонувати, і зокрема лексичним значенням об'єднуватися в більш великі одиниці.

Омоніми – це два або більше слів, які складаються з однакового комплексу морфем, але відрізняються своїм лексичним значенням, або і лексичним і граматичним: 1) Gericht (страва, їжа), Gericht (суд) мають різне лексичне значення; 2) Licht (світло), licht (ясний) відрізняються і за лексичним і за граматичним значенням.

За ступенем повноти однозвучності слова можуть бути омонімічні в усіх своїх формах або тільки в частині форм. Однозвучні слова, що збігаються в усіх своїх формах, називають повними омонімами, а слова, омофонічні тільки в окремих формах – частковими омонімами. В німецькій мові існують омонімічні іменники, які відрізняються граматичним родом: *der Verdienst* (заслуга) – *das Verdienst* (заробіток).

Словотвірна омонімія визначається мовними факторами, а не власне лексичними. Даний тип омонімії завжди представлений похідними словами, основи яких складаються зовні з однакових морфем, але морфеми в силу власної омонімічності або (частіше) багатозначності мають у словах різне значення. Якість багатозначності та омонімії можуть бути властиві як самим твірним основам, так і формантам, що приєдналися до них у процесі словотвору [5, с. 56].

Серед словотвірних омонімії можуть бути як етимологічні, так і семантичні омонімії. Перші були утворені від різних коренів: *Dichtung* «поезія» від *dichten* (лат. *dictare*), а *Dichtung* (ущільнення) від *dicht* (густий). Іншого типу словотвірні омонімії були утворені в різний час від одного й того ж слова: *Schalter* (віконце) та *Schalter* (вимикач) були заново утворені кожен раз від дієслова *schalten* (вмикати).

Омонімія не набуває свого значення з контексту. Омонімічні іменники рідко функціонують в однакових контекстах. Явище омонімії, яке властиве лише системі мови, в мовленні відповідає явищу еквівокації або амфіболії.

Існують труднощі у визначенні словотвірних омонімії та їх відрізнення від полісемантичних одиниць. Виникнення таких дериватів у мові лінгвісти пов'язують з омонімічними суфіксами, зі способом утворення таких іменників та їх експресивним забарвленням [1]. Для розмежування омонімії та полісемії пропонуються такі ознаки: 1) тотожність суфіксів; 2) наявність морфів у суфіксів; 3) частина мови твірної; 4) граматичні категорії твірної дієслова; 5) словотвірне значення похідних; 6) ступінь продуктивності; 7) експресивне забарвлення; 8) сфера вживання; 9) формула тлумачення.

Омоніміями визнають похідні з однаковими формантами, але різною формулою тлумачення та словотвірними значеннями без врахування їх граматичних категорій [1; 4]: *Bebauung* (забудова) – *Bebauung* (обробіток землі), *Beschwerde* (важкість, недуга) – *Beschwerde* (скарга), *Beschierung* (подарунок) – *Beschierung* (остриження).

Омонімія завжди передбачає тотожність поверхневих структур при відрізненні глибинних. В морфології це тотожність морфів при віднесенні їх до різних морфем. В лексиці це тотожність лексичних морфів при відсутності спільних семантичних диференціальних ознак.

Поверхневою структурою у словотворі слід вважати морфемний склад слова, а глибинною – його словотвірну структуру. Якщо слову з однаковим членуванням можна співставити декілька словотвірних структур, то це явище і слід кваліфікувати як словотвірна омонімія.

Інколи словотвірна омонімія спирається не на різні значення слова, а на різні відтінки одного і того ж значення.

Основою для співвіднесення словотвірних синонімів зі словотвірними омонімами слугує багатозначність змістових структур афіксів. Більшість словотвірних афіксів є багатозначними. При багатозначності словотвірної морфеми, як і при багатозначності твірної слова зберігається спільний семантичний стрижень, який є відсутнім при омонімії, що є наслідком як звукового збіг морфем різного походження, так і розпаду однієї морфеми на рівнозначні елементи. Прикладом звукового співпадіння морфеми є суфікс *-e*: *Niefe*, *Grösse* (ж.р.), *lese*, *läse* (суфікс кон'юнктива). Суфікс *-er* може бути: 1) кореневою морфемою (займенник *er*); 2) багатозначним словотвірним префіксом дієслів (*ertragen*, *erfinden*); 3) словотвірним суфіксом іменників (*Träger*, *Bohrer*); 4) формоутворюючим суфіксом множини (*Felder*, *Geister*); 5) флексією прикметників (*grosser Freude* – *genetiv*). Омонімію розпаду морфеми на рівнозначні елементи не завжди легко відрізнити від багатозначності. Мова йде або про відтінки значення слів зі спільним семантичним стрижнем, або про слова з різним значенням.

Словотвірна омонімія розвилася на базі багатозначності словотвірних морфем. Багатозначність та омонімія словотвірних морфем пов'язані з так званим явищем «сумісності» в одній морфемі декількох лексико-категоріальних значень, у тому числі і омонімічних (префікс *un-* має значення заперечення та підсилення). Приєднуючись до кореневих морфем, префікс *un-* утворює омонімічні похідні, реалізуючи омонімічні лексико-категоріальні значення 1) заперечення: *Unschuld* (невинність); 2) підсилення: *Unlust* (відраза).

Одним з понять словотвору є поняття похідності, відносин мотивації. Утворення нового слова передбачає поєднання в одне ціле мінімум двох значимих одиниць. Формальне нарощування похідного слова словотвірними морфемами супроводжується семантичними змінами, тобто набуттям похідним словом семантичних ознак твірної основи та значень, яких надають похідним афікси.

Формальна та семантична похідність слів характеризується неоднаковим ступенем чіткості мотивацій, не завжди вдається однозначно визначити напрямку похідності. При встановленні напрямку похідності значну роль відіграє багатоструктурність похідного чи множинність структури похідного як у семантичному, так і в формальному планах. Можливість подвійного співвідношення похідного з твірними основами залежить від різного напрямку семантичних зв'язків багато структурного похідного.

Під багатоструктурністю слід розуміти можливість формального та семантичного співвідношення похідного з більш ніж однією твірною основою при його стабільній семантичній структурі. Багатоструктурність похідного може передбачати омонімію твірних основ, коли при встановленні семантичних зв'язків між твірними основами та похідними словами виявляється різний ступінь їх семантичної близькості. Так, іменник *Spaßerei* можна співвіднести в структурному та семантичному планах з такими твірними словами. Структурний та семантичний зв'язок з твірними основами:

Spaßer/ Streiter
/
Spaßerei – Spaß/ Streiterei – Streit
\
spaßen\ streiten

Мінімальний ступінь семантичної близькості двох словотвірних синонімів *Spaß* – *Spaßerei*, *Streit* – *Streiterei* призводить до їх можливої семантичної диференціації при збереженні денотативного компонента і створює умови для переходу словотвірних синонімів у пароніми. Подальша семантична диференціація веде за собою не тільки зміни сигніфікативного компонента, але й денотативного, що приводить до омонімічних зв'язків. Звуковий та буквенний вигляд слова залишається попереднім, а в структурі похідного з'являється нове значення, особливе, не пов'язане з основним номінативним, денотативним значенням [3, с. 350–353].

Внаслідок семантичної, понятійної та відповідної денотативної диференціації однокореневі похідні переходять від словотвірних синонімів до словотвірних омонімії: *Trott* (уповільнений крок) – *Trotte* (PI) – *Trottlet* (дурень).

Отже, областю словотвірної омонімії є тотожність морфемного членування слова в його співвідношенні зі словотвірною структурою. Словотвірна омонімія має місце тоді, коли слову при однаковому морфемному членуванні можна приписати більш ніж одну словотвірну структуру. Словотвірна омонімія – це ні в якому випадку не те ж саме, що й лексико-семантична омонімія. Словотвірні омоніми можуть відповідати лексико-семантичним варіантам одного і того ж слова, або різним словам, якщо словотвірна омонімія збігається з лексико-семантичною.

Це схоже на те як для морфологічної та синтаксичної омонімії іррелевантними є лексична омонімія або лексична тотожність, так і для словотвірної омонімії зовсім не обов'язково дотримуватися тотожності лексичних морфем коренів. Тотожними повинні бути тільки дериваційні частини слова, тобто ланцюжок вичленованих афіксів: Aufstand (підйом, повстання) – Aufstieg (підйом, сходження).

Словотвірна омонімія може виступати в абсолютному вигляді або в ускладненому лексичною омонімією чи граматичною, або лексичною та граматичною разом [8, с. 95]. Слова, пов'язані конверсією – приклад словотвірної омонімії, ускладненої граматичною омонімією: exerzieren (займатися стройовою підготовкою) – das Exerzieren (стройова підготовка). У цих пар слів тотожні лексичні морфемні, різні словотвірні структури, і вони відносяться до різних частин мови (володіють омонімічними нульовими флексіями). Вони не є лексико-семантичними омонімами тому, що вони пов'язані регулярними семантичними зв'язками. Слова, які є водночас словотвірними та граматичними омонімами – різні слова. Вони різні тому, що відносяться до різних частин мови. Дериваційна омонімія може бути ускладнена лексико-семантичною омонімією. Тоді це різні слова, а не форми слова. Лексико-словотвірні омоніми – це слова з різною дериваційною структурою, які не володіють спільними семантичними ознаками.

Отже, словотвірними омонімами вважаються слова, значення яких співвідносяться з різними словами одного і того ж словотвірного гнізда, тобто слова, лексико-семантичні варіанти яких володіють різною дериваційною структурою. Дослідження омонімії словотвірних утворень, її зв'язків з іншими однокореновими лексичними одиницями у німецькій мові – проблема актуальна і потребує подальшої розробки.

Література:

1. Виноградов В. В. О грамматической омонимии в современном русском языке / В. В. Виноградов // Исследования по русской грамматике. – М.: Наука, 1975. – 559 с.
2. Ищенко Н. Г. Словообразовательная синонимия в современном немецком языке: Монография / Нина Григорьевна Ищенко. – К.: Изд. Центр КДЛУ, 2000. – 348с.
3. Ищенко Н. Г. Синонимия однокоренных производных имен существительных современного немецкого языка: дис. ... доктора филол. наук: 10.02.04 / Нина Григорьевна Ищенко. – К., 2001. – 466 с.
4. Кадэ Т.Х. Словообразовательная потенция и ее функции в образовании терминологических синонимов, дублетов и вариантов / Т.Х. Кадэ // Лексикология и фразеология. – М.: Изд-во МГУ, 1990. – С. 24–37.
5. Кузнецова Э. Г. Синонимия русского языка / Эра Васильевна Кузнецова. – М.: Высшая школа, 1989. – 216 с.
6. Микитин О. Глубина словотвірних парадигм іменників на позначення осіб за спорідненням і своєю тотожністю / О. Микитин // Семантика мови і тексту: збірник статей 6 міжнародної наукової конференції. – Івано-Франківськ: Плай, 2000. – С. 384–389.
7. Семенюк Т. Сполучуваність прикметників, що позначають зовнішність людини в сучасній англійській мові / Т. Семенюк // Науковий вісник Чернівецького університету, серія «Германська філологія». – Чернівці. – 1996. – Вип. 2. – С. 51–55.
8. Соболева П. А. Словообразовательная полисемия и омонимия / Полина Аркадьевна Соболева. – М.: Наука, 1980. – 294 с.

УДК 811.161.2'73.46:821.161.2 «19»

Т. М. Демкова,

Харківський національний автомобільно-дорожній університет, м. Харків

РОЛЬ ТА МІСЦЕ ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНОСТІ В ЛІТЕРАТУРНІЙ ПРАКТИЦІ УКРАЇНСЬКОЇ ЗАКОРДОННОЇ ПУБЛІЦИСТИКИ

У статті автором запропоновано дослідження конкретних текстуальних сукупностей через призму інтертекстуального аналізу на матеріалі структурно-семантичних та прагмалінгвістичних аспектів суспільно-політичної термінології в дискурсі української закордонної публіцистики другої половини XX століття.

Ключові слова: інтертекстуальність, інтертекст, публіцистичний текст, діалогічність, інтертекстема, цитата, «чуже слово».

THE CONTRIBUTION AND PLACE OF INTERTEXTUALITY IN LITERARY PRACTICE OF UKRAINIAN FOREIGN JOURNALISM

Certain textual aggregates from the perspective of intertextual analysis, based on the material of structural and semantic and pragmalinguistic aspects of social and political terminology in the discourse of Ukrainian foreign journalism of the second part of XX century, have been proposed in this article.

The phenomenon of intertextuality is reached by means of comparison with other texts, having genetic bonds between each other. Despite the actual value, this universal textual category has not been fully considered in linguistic studies.

The nomenclature of intertextuality theory, based on the material of Ukrainian foreign journalism of the second half of the XX century, has been specified. The notion of text intertextuality itself is defined as the main communication unit, as the text is not only a language sign, but also it is a social phenomenon, valid in various social conditions and communicative situations.

The author has concluded that, in every single case, different means of intertextuality in journalistic texts are realised by means of their semantic concentration, by means of construing the sense polyphony of a journalistic text, and at the same time, by causing formation of direct or indirect journalistic dialogue. In this view, intertextuality of journalism displays its sharpened rhetoric and its dialogic nature.

Key words: intertextuality, intertext, journalistic text, dialogueness, intertexttheme, quotation, «outsider's word».

РОЛЬ И МЕСТО ИНТЕРТЕКСТУАЛЬНОСТИ В ЛИТЕРАТУРНОЙ ПРАКТИКЕ УКРАИНСКОЙ ЗАРУБЕЖНОЙ ПУБЛИЦИСТИКИ

В статье автором предложено исследование конкретных текстуальных совокупностей через призму интертекстуального анализа на материале структурно-семантических и прагмалингвистических аспектов общественно-политической терминологии в дискурсе украинской зарубежной публицистики второй половины XX века.

Ключевые слова: интертекстуальность, интертекст, публицистический текст, диалогичность, интертекстема, цитата, «чужое слово».